

CENY OGŁOSZEN.

Przed tekstem t. j. 1-sza strona 40 gr.
4 w. m. 1 tam. str. 6 tam. w tekście
6 gr. nakłady 20 gr., swjca. 15 gr.
strona 10 tamów, drobna 12 gr. za wy-
raz, dla poszukujących pracy 10 gr.,
najmniejsze ogłoszenie 1,20 gr., dla
zrobót, 1 st. Ogłoszenia dwukolorowe
50 proc. drożej; ogłoszenia ograniczo-
ne i trójkolorowe o 100 proc. drożej.
Wpisania adreśatów ryczałtem 25 st.
Ceny ogłoszeń niedzielnych są o 25 proc.
droższe.
Za 1 w. m. w 1 tamie szer. 70 mm. (strona
i tamów) w wydaniu prowincjonalnym 75 gr.
Za termin druku i treści ogłoszeń
administracja nie odpowiada. P. K. O.
Nr. 8808.

Demonstracje na cześć Azany. ZNOW PŁONĄ KOŚCIOŁY W HISZPANII. Krwawe zajścia w poszczególnych miastach

Madryt, 21.2. Rada ministrów wysłuchała wczoraj sprawozdania z położenia w kraju i stwierdziła, że naogół panuje wszędzie spokój. Zatwierdzono wprowadzony w Santa Cruz na Teneryfie stan wyjątkowy, ale jednocześnie rząd ogłosił, że uważa stany wyjątkowe za zbyt ciężkie i sądzi, iż władze mają pod dostatkiem środków działania w normalnym ustawodawstwie, aby zabezpieczyć wszędzie spokój i bezpieczeństwo publiczne.

Madryt 21.2. W wielu miejscowościach odbyły się wczoraj demonstracje na rzecz rządu Azany. W la Corogna nieznanymi sprawcy usiłowali podpalić 3 kościoły. Pożary stłumiono stry wywołane przez ogień są znaczne. Madryt 21.2. Dzisiaj i jutro będzie obradowała stała delegacja korteżowa, do której rząd ma zwrócić się o upoważnienie zwolnienia w drodze dekretu więźniów politycznych którzy dotychczas nie stanęli przed sądem. Burmistrz Madrytu Pedro Rico, złożony ze swego stanowiska oraz radni municipalni, wybrani 12 kwietnia 1931 roku objęli spowrotem swe stanowiska na ratuszu ma dryckim. Pedro Rico był złożony z urzędu po wypadkach październikowych 1934 roku.

W wielu prowincjach gubernatorzy cywili na własną odpowiedzialność przewożą rycynie zwolnili z więzień pewną ilość przestępców politycznych, których sprawy nie zostały zakończone. W Gijon zwolniono więźniów politycznych, z czego skorzystali również liczni zwykli przestępcy opuszczając również więzienie. Podobny wypadek zaszedł w Owiado gdzie obecnie więzienie jest prawie puste. Zawierało ono jeszcze wczoraj 895 więźniów. Wobec rozruchów w Murcie i Alicante ogłoszono tam stan oblężenia. W kilku miejscowościach manifestanci napadali na siedziby „Accion Popular”. W Alicante zniszczono i podpalono redakcję i drukarnię dziennika katolickiego. We wsi San Nicolas usiłowano podpalić klasztor, ale policji udało się rozproszyć napastników. W miejscowości Avila doszło do bójki na tle politycznym, podczas której utraciła życie kobieta, biorąca udział w manifestacji.

Abisyński jeniec Włochów był uczniem liceum handlowego w Gdyni.

GDYNIA 21.2. Sensacją dnia nie tylko w Polsce ale i na całym świecie jest komunikat sztabu generalnego włoskiego sprzed trzech dni, donoszący, iż w walkach z Abisyńczykami pod Makalle wojska włoskie wzięły do niewoli dwóch Europejczyków - lekarza i dziennikarza. Obaj podali, że są Polakami. Następnego już jednak dnia Polska Agencja Telegraficzna podała nazwiska obu jeńców włoskich. Okazuje się, że lekarzem jest dr. Maksymilian Bellau, pozostający od 2 lat na służbie abisyńskiej, nazwiska dziennikarza zaś brzmi Tadeusz Medyński. Natomiast możemy podać garść szczegółów o sobie Tadeusza Medyńskiego, był on bowiem członkiem Związku Pionierów Kolonialnych w Warszawie i znajduje się tam jego dane ewidencyjne. (Związek Pionierów Kolonialnych jest oddziałem Ligi Morskiej i Kolonialnej, jednoczącym w sobie działaczy emigracyjnych i kolonialnych, podróżników eksploratorów itp.).

Tadeusz Medyński urodził się w Warszawie dnia 23 sierpnia 1910 roku. Jest więc człowiekiem młodym, liczącym zaledwie 25 lat. Mimo młodego wieku zdążył zwiedzić nie tylko Abisynję, ale sąsiednie Somali Francuskie, Angielskie i Włoskie oraz Erytreję Włoską. Odbył szereg wypraw w głąb lądu afrykańskiego z karawana nami handlowo-myśliwiskieni. Skończył gimnazjum Sadowskiego w Warszawie oraz uczęszczał do Instytutu Handlu Morskiego w Gdyni i z zawodu jest handlowcem. Widocznie, korzystając z warunków koniunkturalnych, został korespondentem wojennym z Abisynji. Początkowo dochodziły o nim wieści z Algieru, następnie z Marokka. Wiadomem było, że bogato się ożenił i puścił się w interesów. Jednakże nie miał szczęścia, gdyż w różnych spekulacjach i ryzykownych przedsięwzięciach stracił cały majątek. Od tego czasu nie było o nim żadnych wiadomości.

WOJSKA RASA SEYUMA ZAGROŻONE. Włosi na tyłach armii abisyńskiej? Wielka bitwa na froncie somalijskim.

Paryż, 21.2. — Dzisiaj posiadamy już więcej szczegółów z walk na północnym froncie. Jak głosi wczorajszy urzędowy komunikat włoski, odbywa się tam dalszy pościg lotników włoskich za cojąca się na południe wojskami abisyńskimi. Źródła włoskie donoszą poza tem, że pierwszy i trzeci korpusy armii rozszerzają strefę okupacji włoskiej. Pierwszy korpus armii zajmują terytorium na wschód aż do niziny Dan kalji. Oddziały trzeciego korpusu ruszyły w kierunku zachodnim i zajęły osady Gaeta, leżącą w odległości około 30 km. na zachód od Szeklot na drodze karawanowej, łączącej prowincję Gaetabien z Sokotą. Wobec zajęcia Gaetabien trzeci korpus znajduje się w odległości 20 km. na południe od rzeki Gabat, tj. na tyłach armii rasy Kassy i rasy Sejuma, znajdujących się nadal w prowincji Tembien. Informatorzy angielscy wyrażają przypuszczenie, że zajęcie Gaeta utrudni Abisyńczykom zaopatrywanie armii rasów Kassy i Sejuma i zmusi ich do cofnięcia się w kierunku zachodnim.

albo conajmniej do zmniejszenia stanu sił zbrojnych tych armii przez podzielenie ich na drobne oddziały, któreby mogły się wyżywić własnym przemysłem. Jeśli chodzi o front południowy, to źródła angielskie donoszą, że w rejonie Sassabaneh na odcinku ogadeńskim, toczą się zaciekłe walki, o których dotychczas nie ma bliższych wiadomości. Istnieje przypuszczenie, że gen. Graziani rozpoczął ofensywę w kierunku Dżidżigi. Według informacji z tych samych źródeł ma się jakoby toczyć od ubiegłej soboty wielka bitwa na froncie somalijskim także na południe od Annale. Dotychczas brak bliższych szczegółów co do rozmiarów bitwy i jej wyniku. POMOC FINANSOWA DLA ABISYNJI. PARYŻ 21.2. Havas donoszą z Londynu: W kołach kompetentnych londyńskich bada się obecnie zagadnienie pomocy finansowej i gospodarczej dla Abisynji. Memorandum w tej sprawie będzie przedłożone radzie ministrów w poniedziałek dnia 24 bm. Koła polityczne sądzą, że badania te mają charakter raczej teoretyczny. Wywody rzeczoznawców będą o tyle wzięte w rachubę o ile będą tego wymagały wyniki dyskusji poniedziałkowej w izbie gmin.

Wybory w Japonii Władze aresztowały około 1000 osób.

TOKIO 21.2. Wybory odbyły się w całej Japonii zupełnie spokojnie, ale bez większego ożywienia. Udział wyborców był w porównaniu z poprzednimi wyborami mały. W Oosaka i Kioto około 40 proc. wyborców

wstrzymało się od głosowania. Policja wydała surowe zarządzenie, mające na celu za pobieżenie nadużyciom wyborczym. Aresztowano około tysiąca osób. Dziennik „Asahi” przewiduje, iż stronictwa robotnicze uzyskają liczne mandaty

DWIE WYPRAWY NOCNE. Alarm farmaceutki zgubił włamywacz

Wieluń 21.2. Dokonano znów dwu włamań do apteki W. Burchacińskiego przy Pl. Legionów i do zabudowań O.O. Misjonarzy przy ul. Augustjańskiej. Dzięki energii policji wielunińskiej sprawców włamań natychmiast przytrzymaono. Jak ustalono przeprowadzone dochodzenie, sprawcy ci po nieudanym włamywaniu do piwnicy w gmachu Macierzy przy ul. Reformackiej, gdzie po oderwaniu kłódki zostali prawdopodobnie spłoszeni — udali się do zabudowań O.O. Misjonarzy. Tam po wyrznięciu otworu w drucianej siatce zasłaniającej okno, dostali się zapomocą wytrychów do wewnątrz. Zabrawszy stamtąd z szafki kilka kozuchów i palt należących do uczniów O.O. Misjonarzy i po ukryciu skradzionych rzeczy w ogrodzie udali się na nową wyprawę. Następnym obiektem była apteka przy Pl. Legionów, gdzie włamywaczom powinęła się noga, gdyż po włamywaniu szklanej zabrali około 7 zł. zaczęli „myszkować” po mieszkaniach czem zbudzili śpiącą tam farmaceutkę. Na wszelki kryk przez obudzoną, włamywacz zrzucił się

do ucieczki wyskakując oknem. Zauważył to będący na Pl. Legionów patrol policyjny. Zarządzony natychmiast przez organa bezpieczeństwa pościg, dał pożądane wyniki, gdyż obaj włamywacze otoczeni ze wszystkich stron zostali przytrzymani w ogrodzie O.O. Misjonarzy. Włamywaczami, przy których znaleziono ogromny pęk wytrychów i kluczy oraz łomy i duże noże rzeźnicze, okazali się: mieszk. Zd. Woli Józef Szrajber lat 34 zawodowy włamywacz, karany już wielokrotnie, drugi to syn osławionego Wojciecha „Jałowski” 24-letni ułomny Roman Kowalski z Wielunia ul. Mała Rudzka 10. Nadmienić należy, że tak ojciec jak i matka przytrzymanego włamywacza Kowalskiego go znajdują się w więzieniu, a opiekę nad dwojgiem drobnych dzieci, które zostały obecnie bez żadnego dozoru, miał Roman Kowalski. Skradzione rzeczy które ukryte zostały przez włamywaczy w ogrodzie O.O. Misjonarzy, policja odebrała i zwróciła poszkodowanym. Obaj włamywacze osadzeni zostali w więzieniu do dyspozycji władz sądowych.

Sensacyjny proces w Radomsku. Szatański plan właściciela sklepu. ECHA MASOWEGO MORDU W KONIECPOLU.

PIOTRKÓW 21.2. W dniu trzecim marca rb. Sąd Okręgowy w Piotrkowie na sesji wyjazdowej w Radomsku rozpatrzył niezwykle ciekawy i charakterystyczny proces, rzucający jasne światło na stosunki panujące wśród małomiasteczkowych kupców żydowskich. W miejscowości Koniecpol w powiecie radomszczańskim znajdowały się dwa jednokowe przedsiębiorstwa należące do dwóch żydowskich kupców, z których jeden nazywał się Pacanowski, drugi zaś Gliksman. U tego ostatniego w charakterze robotnika pracował Polak niejaki Smaga. Pacanowski stworzył silną konkurencję dla Gliksmanów, których przedsiębiorstwo poczyniło skutki tej konkurencji odczuwać dotkliwie. Właściciele chwycili się firmy postanowili tedy ratować sytuację i bronić

swęj placówki nie przebiegając w środkach. Po dłuższej naradzie uchwalono ni mniej ni więcej tylko... wymordować całą rodzinę Pacanowskich. A jako narzędzia do urzędzenia zabójstwa tych szatańskich planów bieżeni w swej ponysłowości właściciele sklepu postanowili użyć zatrudnion. w ich interesie robotnika, Smagę, któremu przedstawili swój pomysł, obiecując za wykonanie dość wysoką nagrodę. Smaga jednak nie chciał się na te propozycje zgodzić w żaden sposób, uważając je za głupi żart. Odmowa Smagi spowodowała zwolnienie go z pracy. Nowej pracy otrzymać nie mógł, to też nędza i głód wkradły się do mieszkania Paanowskich. Gliksmanowie sytuację tę wykorzystali, poczęli mu znosić smakowity i raczyli go wodką, aż któregoś dnia maltretowany robotnik, wi-

dząc z jednej strony okropne skutki bezrobocia, a z drugiej perspektywę stałej pracy i obietnicę nagrody — uległ szatańskim podstępom i zdecydował się na szalony czyn. Podpity wiar szkiełką i posiadł do Pacanowskich, odprowadzany przez Gliksmana aż do samych drzwi przeciwnika. Ale w ostatniej chwili Smaga usłował cofnąć się, Gliksmanowie jednak otworzyli drzwi, siłą wpełnili go do mieszkania Pacanowskich, gdzie rozegrał się ostatni akt dramatu. Smaga począł walić siekierą naółsep, dechłatem czego było ciężkie uszkodzenie ciała Pacanowskich. Smaga aresztowano. Rozprawa ta budzi zrozumiałe zainteresowanie i przez szerokie koła mieszkańców Radomska i okolicy wyczekiwana jest z nieśladym zaciekawieniem.

FUNDUSZ PRACY W ROLI SFINKSA. Sprawa przydziału kredytów.

Pabjanice, 21 lutego. — Wczoraj w Warszawie bawiła delegacja Zarządu m. Pabjanice, która interwenjowała w sprawie przydziału Pabjanicom kredytów na prowadzenie robót publicznych. Delegacja omawiając sprawę kredytów, wskazała na zwiększenie się bezrobocia na terenie Pabjanic, co zdaniem przedstawicieli Zarządu Miejskiego winno być podstawą do powiększenia kredytu w stosunku do kwot przyznanych Pabjanicom w roku ubiegłym. Postulaty przedstawicieli Pabjanic zostały przyjęte przychylnie, to też spodziewać się należy, że roboty publiczne w Pabjanicach w roku bieżącym uruchomione zostaną w szerszym zakresie.

„PIERWSZA” NIE JEST OSTATNIA. W niehonorowaniu umowy zbiorowej. Łódź, 21 lutego. — W fabryce „Pierwsza” Polska Farbiarnia i Wykończalnia Jedwabiu w Rudzie Pabjanickiej panują już od dłuższego czasu dziwne stosunki. Mianowicie nie są tam honorowane stawki płac robotników. Do chwili, kiedy robotnicy na taki stan nie reagują, dopóki nie wnoszą żadnych pretensyj, jest wszystko w porządku. Jeżeli natomiast robotnicy dopominają się o swe należności zostają zwolnieni z pracy. Jak się dowiadujemy, szereg robotników po zwolnieniu wniosło skargi cywilne do Sądu Pracy. Rozprawy te są oczekiwane z wielką niecierpliwością, będą one bowiem miały zasadnicze znaczenie dla robotników, zatrudnionych w „Pierwszej”.

Nieprzytomny człowiek na szosie Co opowiada szofer?

Łódź, 21 lutego. — Dziś około godz. 8-jej rano na stację Miejskiego Pogotowia Ratunkowego przewieziono takśwolką około 35 lat liczącego mężczyznę, najechanego przez samochód. Szofer, który przywiózł rannego oświadczył, że wracając po zakończeniu kursu pozamiejskiego do miasta, na szosie w pobliżu miasta znalazł leżącego mężczyznę, którego zabrat z sobą i przywiózł na stację pogotowia

Lekarz dyżurny stwierdził u rannego złamanie podstawy czaszki i po udzieleniu pierwszej pomocy przewiózł go do szpitala miejskiego Sw. Józefa przy ul. Drewnowskiej. Stan rannego, który dotąd nie odzyskał przytomności, jest beznadziejny. Nazwiska ofiary zagadkowego, wypadku narazie nie ustalono. Dochodzenie prowadzi policja.

Twój stary odbiornik lampowy utatowi Ci

nabyć według niezwykle dogodnego systemu ratinalnego Philipsa alynnej

SUPERHETERODYNY PHILIPS 525A

o 7 obwodach strojonych, z urządzeniem przeciwwzrostkowem i regulacją barwy tonu

„Radio i Światło”
KAROL IZDORCZYK Łódź
ul. Piotrkowska 113, tel. 173-09

Dolar 5.22

Prywatnie dolar papierowy w żądaniu 5.23 w placeniu 5.22, dolar złoty w żądaniu 9.04, w placeniu 9.02 funt angielski w żądaniu 26.20, w placeniu 26.15, rubel złoty w żądaniu 4.82, w placeniu 4.80, marka niemiecka w żądaniu 1.51, w placeniu 1.50 za 100 franków fr. w żądaniu 35.00. Bank Polski kupował dolary po 5.22, funty angielskie po zł. 26.03.

PRZYBOLACH PRZYGŁOWY
STOJUJE JE DLA DO ROZLYCH PRZYZKI OD BÓLU GŁOWY ZE ZNAKIEM FABRYCZNYM PIZCZOLKA

OJCZYŻNA CZERWONEGO KRZYŻA. — PRZEPROWADZKA W GENEWIE

Udział państw w urządzeniu gmachu Ligi Narodów.

Genewa w lutym. Urzędy Ligi Narodów zostały przeniesione do nowego gmachu-pałacu w parku Ariana. Przeprowadzka trwać będzie cały tydzień. Dawna siedziba Ligi Narodów w Hotelu National, z widokiem na Lemana, na bulwarze Wilsona, przechodzi w ręce władz municypalnych. Nowy pałac Ligi Narodów został wzniesiony kosztem dwóch milionów funtów st. (53 milionów złotych).

Osoby postronne nie zdają sobie sprawy z ogromu pracy, jaką podjęła Liga Narodów i skłonne są częstokroć do uważania Genewy za miasto międzynarodowych sporów.

Gdy czytają debaty, odbywające się podczas sesji Ligi. Jednak zakres prac Ligi Narodów jest ogromny. Wiedzą o tem jednostki wtajemniczone, które codziennie muszą przez różne dziedziny, jakie wchodzi w kompetencje Ligi. Prócz spraw międzynarodowych wymienia tylko dla przykładu sprawy higieny i wychowania, handel opium i niewolnikami, międzynarodowe kwestje pracy, emigrantów, rasy i języka itd.

Genewa jest ojczyzną Kalwina (założył ona jej uniwersytet i reformatora). Tutaj również urodził się Jean-Jacques Rousseau najbardziej wpływowego pisarza swej epoki (1712—1778).

Wcielona do republiki francuskiej Genewa (1798 r.) w roku 1814 zwrócona została zwiazkowi helweckiemu, a w roku 1864 obdarzyła świat instytucją Czerwonego Krzyża. Jest niezapomnianym wyczynem Genewy, że zdołała przeprowadzić zasadę neutralności dla rannych i chorych żołnierzy.

Prześlęczne miasto nad błękitnym jeziorem zasługuje w pełni na nazwę „klejnotu”, jaką często do niego stosują. Rodan dzielił

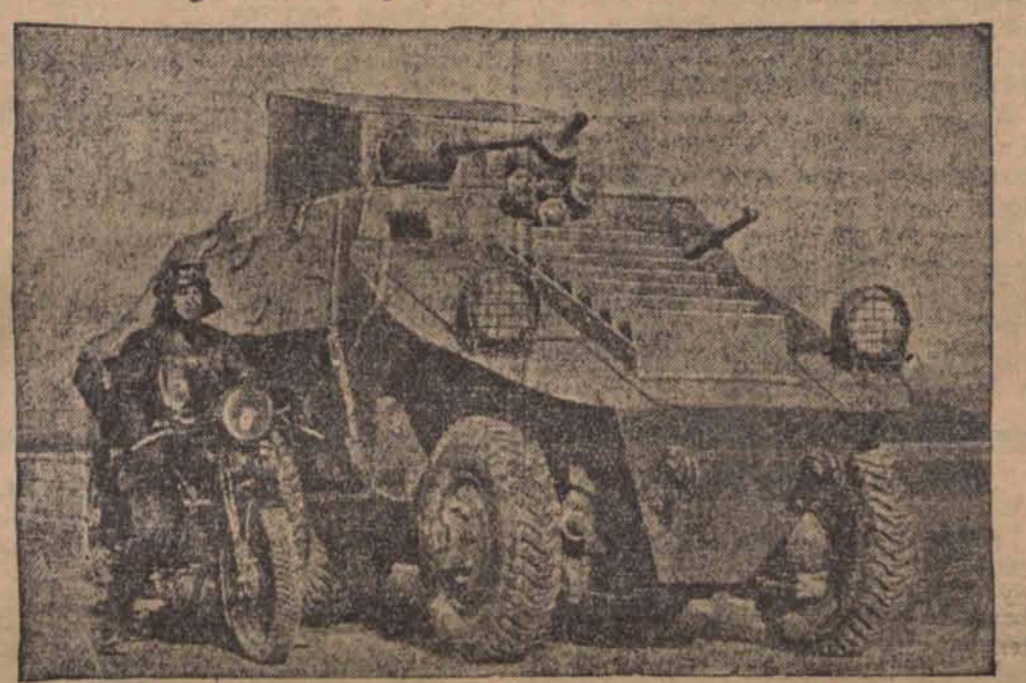
miasto na dwie części. Na horyzoncie jego widnieje Mont-Blanc. Miasto, liczącemu 130,000 mieszkańców (w tem licznych cudzoziemców) nowy gmach Ligi Narodów dodaje świetności. W swych spokojnych, białych zarysach przedstawia się imponująco na tle pięknych drzew parku.

Do urządzenia jego wnętrza przyczyniły się wszystkie kraje: Australia dostarczyła umeblowania z drzewa australijskiego dla sali posiedzeń. Austria ofiarowała wielki gobelin. Boliwia, Kolumbia, Panama, Peru i Venezuela stół brązowy z napisem wziętym z odezwy bohatera południowo-amerykańskiego Simona Bolívara. Chiny nadesłały haftowane ozdoby ścienne, Finlandja ręcznie tkane zasłony, Grecja — reprodukcję w brzoźnie antycznego posągu, Indie — meble dla gabinetu przewodniczącego; Luksemburg — wrota wejściowe z kutego żelaza; Niderlandy — dekoracje i meble dla gabinetu generalnego sekretarza; Nowa Zelandja fotel dla przewodniczącego z samoanckiego drzewa oraz także boazerje; Persja — dywany; Siam — rzeźbione półki do książek; południowa Afryka — boazerje; Hiszpanja nadesłała kompletne urządzenie jednej z sal komitetów; Szwajcaria

również; Szwecja ofiarowała umeblowanie dla gabinetu przewodniczącego. Biblioteka Ligi Narodów wymaga bardzo starannego urządzenia. Stała się szczerem ośrodkiem dokumentacji nie tylko dla urzędników L. N., ale również dla delegatów państw, zjeżdżających do Genewy dla rozpatrzenia ważnych spraw.

W zaciszu biblioteki można odpocząć, ale też nabawić się bólu głowy, przy przeglądaniu różnych konwencji, traktatów, umów, statystyk i roczników. Jak dotąd pomieszczenia Ligi Narodów nie były w zgodzie z jej godnością, ani też w zupełności nie odpowiadały warunkom higieny. Nowy gmach wyrównać może wszystkie braki.

AUSTRYACKI SAMOCHOD PANCERNY.

Austrjacki samochód pancerny przystosowany do walki ulicznej.

JAK ZNIESIONO UBOJ RYTUALNY w rozmaitych krajach?

W chwili, gdy skutkiem wniosku posłanki Prystorowej natrąta żywej aktualności sprawa zniesienia uboju rytualnego, warto przypomnieć, jak sprawa ta została załatwiona w innych krajach. Pierwszą, a 42 lata temu, podjęła walkę z ubojem rytualnym Szwajcaria. Wreszcie ustawą z dnia 1893 r., skasowała no tam raz na zawsze te praktyki, postana wiążąc, że „żadnych zwierząt bez uprzedniego ogłuszenia przed wykrwawieniem jest przy każdej formie uboju i w stosunku do wszystkich zwierząt bez wyjątku zabroniona”. Do ogłuszenia zwierząt wprowadzono tam zmechanizowane rewolwery drewniane, — który to aparat, przyłożony do czoła zwierzęcia, wyrzuca i wyskakiwicznie strzałę metalową, powodując

stał ubój rytualny w całym Niemczech. W Norwegii w 1927 r. zażądała jedno głośnie komisja rolnicza Portingu prawne go przymusu ogłuszenia zwierząt rzeźnych. Pzymus ten został uchwalony 12 czerwca 1929 r. i uzyskał w Norwegii moc prawną z dniem 1 stycznia 1930 roku. Szwecja w 1924 r. ustawą, nakazującą ubój humanitarny, w dniu 3 sierpnia 1928 roku. We Francji zarządy poszczególnych miast zaprowa... stopniowo ubój humanitarny. W Austrii pierwszy Salzburg wydał 25 maja 1921 r., ustawę, nakazującą ubój humanitarny. W Rosji kwestja uboju rytualnego wpływała na... pierwszy 40 lat temu, ale wskutek... oporu sier żydowskich ubój naraził się utrzymaniu. W 1914 r. walka została wznowiona, aż 1931 roku ubój ten został w całej Rosji zniesiony. Obecnie zajeto się tą sprawą w Polsce będącej jednym z r... krajów cywilizowanych, w których utrzymał się dotąd ubój rytualny.

Potworny handel londyńskich żydów. — Machinacje wielkiej trójki.

Odkrycie, jakie dokonali obecnie detektywi ze Scotland Yardu w związku z pewnym morderstwem przypomina najbardziej fantastyczne powieści kryminalne. Odkrycie to dotyczy szajki bandytów, którzy działalność sięgali z Londynu na cały kontynent, a nawet poza ocean. W pobliżu miejscowości St. Albans znaleziono pewnego dnia w rowie przydrożnym zwłoki przedziurawione sześciu kulami. Zbrodnia była zagadką. Stwierdzono jedynie, że nieznaną ofiarę, mężczyznę zamordowano w Londynie i przewieziono samochodem do St. Albans. Wyśledzeniem całej tej sprawy zajęli się natychmiast bardzo biegły detektyw, inspektor policji Sharp. Wkrótce też stwierdzono identyczność zamordowanego. Jest nim niejaki Emil Allard, którego właściwe nazwisko brzmi Max Kassel, polski żyd, znany w podparyskiej, Maks Kassel karany był już jako „Czerwony Maks”. Jak stwierdziła policja paryska, Maks Kassel karany był już jako 21-letni za sutenerstwo i szmugiel narkotyku, potem za handel kobietami. Wydalony z Francji, Kassel walewał się po Kanadzie południowej Ameryce, handlując wszędzie kobietami. Przeżywał różne przygody, był więziony, karany, kilkakrotnie raniiony w

bójkach przez gangsterów, aż wkońcu zawiązał do Londynu. Śledztwo wykazało, że Kassel zastrzelony z rewolweru po dłuższej walce. Rozpoczęło się poszukiwanie morderców. Ślady prowadziły do Paryża, gdzie aresztowano pewnego mężczyznę i pewną kobietę podejrzanych o morderstwo. Jednocześnie stwierdzono, że „Czerwony Maks” należał do tajemnicznej „Wielkiej Trójki”, która kontrolowała cały t. zw. „handel białymi niewolnicami” w Londynie. Tysiące kobiet przeważnie cudzoziemek, wysyłała ta trójka do lupanarów zagranicznych, głównie do południowej Ameryki. Jednocześnie trójka przeprowadzała t. zw. pozorne małżeństwa cudzoziemki z Anglikami w celu zdobycia obywatelstwa angielskiego. Trójka posiadała swoje agencje i mieszkania, w których umieszczano kobiety. Policja dokonała niezwyklej odkrycia. Członkami organizacji są przeważnie cudzoziemcy, w większości żydzi z Londynu. Organizacja zarabiała setki tysięcy na tym potwornym handlu. Ile kobiet padło i jego spółników, nie zdołano dotychczas stwierdzić. Policja spodziewa się, że aresztowani w Paryżu mężczyźni przyzna się do zbrodni, popełnionej na Kaselu.

PENSJONAT PANI PEKALSKIEJ

W SAWICKI

Adaptacja autoryzowana Eugenjusza Bańkiewicza.

STRESZCZENIE POCZĄTKU:
Do pani Pekałskiej nieznamy pan przyniósł paczkę, w której znalazła 100 sztuk banknotów banknotów.

Przyszedł z dołu pan Kulik prosić o pożyczzenie miotła, bo jutro rannym po płaziem miał wysłać skrzynie do Łodzi. Oczywiście, miotła nie było na najczystszej miejscach i cała rodzina zajęła się poszukiwaniem.

Błądzili po całym mieszkaniu, natykając się na siebie, zagłądali w najmniejszych prawdopodobnych miejscach — miotła znikła kamfora.

Po dwudziestu minutach znaleźli go w kuchni za skrzynią z węglem. Nikt go tam nie kładł, przynajmniej wszyscy się wypierali, więc należało przyznać, że zaprowadził do tego kąta o własnych siłach.

Chwała Bogu, że gdański Kulik napraw nie miał czasu złapać miotła i pożegłał się.

Nareszcie uspokoiło się. Tomasz dołożył list, Władek przeczytał gazetę, Nina przestudjowała dział widowiskowy.

Nastąpił wielki moment, w którym pani Pekałska miała obwieścić rodzinie, że w jej losach nastąpiła doniosła zmiana.

Mieszając łyczka już dawno wstawiła herbatę, zastanawiała się, w jakiej formie oznajmić nowinę, by wywarła wrażenie najmniej oszałamiające.

Była tak dalece przejęta własnym

rzuceno, a na jej miejsce wzięto inną.

— Całe szczęście, że zdążyli odebrać broszkę. Widziałam ją, nic nadzwyczajnego. Ale pani Cieszkowska bardzo się zdenerwowała. Mówiła mi, że od tego wypadku pensjonat tak jej obrzydł, że sprządałaby go chętnie i wyjechała do córki gdzieś pod Sambor... A szkoda, bo nie wiem czy nowa właścicielka będzie kupowała u mnie kawę i herbatę...

W tym momencie stała się rzecz niesłychana.

Pani Pekałska wyprostowała się na krześle i powiedziała głośno i stanowczo:

— Ja kupię ten pensjonat!

Pan Tomasz zerknął w stronę żony i tylko chrząknął.

Ninka i Władek spojrzeli na matkę, potem na siebie. Oboje pomyśleli jednocześnie, że matka musiało się coś stać, jeśli pozwalała sobie na takie dowcipy. Tego nigdy nie było.

Pani Pekałska przestraszyła się nagle i zarumieniła po same włosy. Pomyśl kupienia pensjonatu dopiero w tej chwili przyszedł jej do głowy; uważała, że jest znakomitą.

— Ja kupię ten pensjonat — powtórzyła nieco mniej pewnym głosem. — Może na to dać dziesięć tysięcy złotych.

Kiedy indziej Tomek napewno oberwałby porządnie za to idiotyczne chrząkanie, i Nince też zwróciłaby uwagę, że panie z dobrego domu nie przystoi robić takich głupich min — lecz teraz całkiem była pochłonięta, myślała o pensjonacie.

Z całej rodziny jeden Władek zachował się przyzwoicie: podszedł do niej, pocałował w rękę i powiedział łagodnie: — Tak mam, to byłoby cudownie, ale skąd mama weźmie tyle pieniędzy?

— Z pod materaca — odpowiedziała pani Pekałska, wstała i wyszła z pokoju zaległo kłopotliwe milczenie.

Było jasne, że matkę spotkała przykrość w rodzaju szoku nerwowego. Wszyscy byli zaniepokojeni, zastanawiali się, w jakim stopniu to może być niebezpieczne, ale nikt się nie odważył wypowiedzieć swoich przypuszczeń na głos.

Pani Pekałska wróciła z jakąś paczką. Milcząc położyła ją na stole, rozwinęła i ukazał się stos stuzłotówek.

Teraz wszyscy podeszli bliżej, obstarpiła pani Pekałska i stojąc głowa przy głowie, w niemym osłupieniu patrzyli na pieniądze.

Kiedy minęło pierwsze oszołomienie, zaczęli dotykać nieśmiało papierków, potem brali je do rąk, oglądali pod światło.

— Niema obawy — odezwała się pani Pekałska — wszystkie są dobre, już sprawdziłam.

Zaczęła opowiadać przebieg wydarzeń i starając odtworzyć je możliwie dokładnie, gubiła się w powodzi nieznaczących szczegółów.

O ile można było zrozumieć, istota sprawa wyglądała podług niej tak:

Już wróciła z targu i zabrała się do gotowania obiadu, gdy usłyszała dzwonek. Otworzyła drzwi i ujrzała grubego pana, bardzo elegancko ubranego, w meloniku. Zapisał grzecznie, czy może się wdziedzić z pania Pekałską, a gdy odpowiedziała, że właśnie ona jest ta osoba, wreczył jej paczkę i przedkazał zeszedł na schodach nadół, zanim zdążyła dowiedzieć się co to jest i od kogo. Dalej nastąpił barwny opis wrażeń, wywołanych widokiem pieniędzy i przeżytych podczas sprawdzania, czy nie są fałszywe.

Wszyscy słuchali z ogromnym skupieniem, nawet nikt nie przerwał, ale pani Pekałska czuła, że byli rozczarowani.

Tajemniczość jest najlepszym tłumaczeniem rzeczy niepojętych, jeśli zostanie zachowany stosunek pewnej proporcji. W danym wypadku nieprawdopodobieństwo było zbyt wielkie i dawna tajemnica wyglądała przy niem śmiesznie wprost niedorzecznie.

Pan Tomasz pierwszy dał wyraz usposobienia ozłotu:

— To nieczysta sprawa, mateńko. W dzisiejszych czasach nawet kompletny wariat nie pozwolił sobie na taki kawał. Mojem zdaniem pieniądze trzeba zanieść na policję.

Pani Pekałska oburzyła się

— Ani mi się śni! — Chciała jeszcze coś dodać, ale machinalna reka odwróciła się od niego: — No, zobaczcie, dzieci! — zawołała: — Przecież na kopercie stoi wyraźnie napisane: „Wielmożna Pani Maria Pekałska”. Pieniądze są moje!... Moge sobie kupić samochód, moga pojednać na cały rok do Gdyni, moga zrobić co mi się podoba!... Policja!... powtórzyła wzgardliwie, spoglądając na męża przez ramię: — Czy kiedy powiedziałeś coś takiego? A może lepiej zanieść pieniądze do urzędu skarbowego? Tam napewno wezmą!

Zgromiony pan Tomasz zamilkł.

Zaraz po tym Ninka, cała czerwona z podniecenia wtrąciła gorączkowo kilka swoich słów. Przedwzrostaj widziała u Jabłkowskich przesłuchany komplet angielski z jasnoszarego sukna, cały na jedwabiu i śmiesznie tania! Bardzo praktyczny kostium, bo można nosić i na wiosnę i w jesieni, tylko kapeluszek zmienić...

Władek przyłtył jej usta dłońmi:

— Czekaj, Ninko, nie pleć głupstw! Tobie tylko fatalaszki w głowie Pieniądze trzeba ulokować mądrze, by dawały dobry procent. — Zwrócił się do matki. — Ja myślę, mam, że można byłoby otworzyć garaż, a przy nim warsztat na prawkowy. Już dość dawno pracuję w takim przedsiębiorstwie i wiem, że na tym się nie straci.

— Nie, to jest ryzykowne — wtrącił pan Tomasz. — Niedawno czytałem w gazecie, że u nas coraz mniej kupują samochodów, ponieważ clo jest za wysokie, takówek też ciągle ubywa... Ja radzę lepszy interes. Znam jedną restaurację w bardzo dobrym punkcie. Zawsze pełno i zawsze ta sama publiczność bardzo przyzywa... Jeśli chcesz, mateńko, moga pogadać z nim.

— Knapa? Bóg się Boga, Tomku, co ty wygadujesz!... Będziesz płakał skłaniał za sobą, a ja cały dzień bede smażyła kłopot w kuchni?... I na to mam dać dziesięć tysięcy złotych, które tak ciężko... — Zrozumiała, że zagłębowała się w rwał, i dokończyła pośpiesznie: — Nie złość mnie, Tomku!

(d. c. n.)

